ac ſacra Communione refecti, eamdem Metropolitanam Eccleſiam viſitaverint, & ibi pro Chriſtianorum Principum concordia, hæreſum extirpatione, & Sanctæ Matris Eccleſiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint: Indulgentiam vero ſeptem annorum, & totidem quadragenarum, pro viſitantibus ipſam Metropolitanam Eccleſiam in anniverſario Conſecrationis die in perpetuum aſſignes.

Porro etſi perſuaſum habemus, Te, Dilecte Fili Noſter, memorem impoſitionis manuum noſtrarum ſuper te, & Paternæ caritatis, qua Te ſemper complexi ſumus, & præ filiali Tua erga Nos obſervantia, aſſiduas ad bonorum largitorem Deum pro Nobis preces fundere, tamen hac occaſione Te Dilecte Fili Noſter, rogamus & poſcimus, ut ferventioribus deinceps obſecrationum ſuffragiis tam dilectionis tuæ, quam aliorum Chriſtifidelium curæ tuæ commiſſorum, quos excitare & horari ne omittas, ad ſuptemum paſtorem Principem Jeſum Chriſtum, cujus vices in terris immerentes gerimus, continue pro Noſtra imbecillitate inſtes, & urgeas: ut cor, & corpos Noſtrum cœleſti lumine illuſtret, Divina virtute repleat, & ſuperna ope confirmet, non ſolum in graviſſima univerſalis Eccleſiæ procuratione, & in omnium Eccleſiarum ſollicitudine, verum etiam in ultimo mortalis hujus vitæ Noſtræ exitu, cum diſtrictam de actibus geſtiſque Noſtris Æterno Judici rationem reddituri ſumus. Cæterum volumus & mandamus, ut Tu, dilecte Fili Noſter, in fine ſolemnis Miſſæ, in ipſo Conſecrationis die per Te celebrandæ, Noſtro nomine & auctoritate, Papalem Benedictionem Chriſtifidelibus Tibi creditis impertiaris: dum Nos ad proſperum rerum omnium ſucceſſum, cœleſti preſidii auſpicem, & ſtudioſe Noſtræ voluntatis pignus, Apoſtolicam Benedictionem uberrima cum Divinorum munerum copia conjunctam, Tibi, Dilecte Fili Noſter, ex intimo corde depromptam elargimur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die 15. Maji 1756. Pontificatus Noſtri Anno Decimoſexto.

Cajetanus Amatus.

VERO-

VERONENSIS

Epiſcopi Ordinaria privativa auctoritate in Civitatem univerſamque Diœceſim Veronenſem redintegrata, definitur juriſdictio, qua idem Epiſcopus in Capitulum, ſubjectaſque tum ipſi, tum Monaſterio S. Mariæ in Organis Veronen., Parochiales, ac ſimplices Eccleſias, & Perſonas earum ſervitio addictas, utatur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam.

Prooem. Pontificis provid. in extinguendis diſcordiarum ſeminibus.

REGIS pacifici vices divinitus Nobis, licet immeritis, concreditas, non ſatis cumulate impleviſſe videremur, ſi poſtquam perturbatum Eccleſiarum regimen & adminiſtrationem pro viribus componere ſtuduimus, non ea quoque ſemina reſtinguere, noxiaſque radices funditus evellere conaremur, ex quibus, cum anteactis temporibus plura ſæpe eruperint litium ac diſcordiarum incommoda, jure meritoque pertimeſcendum eſt, ne futuris quoque temporibus, inimici hominis prævalente verſutia, ejuſdem generis prava germina in Dominici agri populationem ſuccreſcant.

Suppreſſio Patriarchatus Aquilej. nec non Utinenſis & Gorit. Archiepi. erectio commem.

Extant ante tom. 4. n. 304.

Relatæ fuit tom. 4. num. 45.

Novæ Pontific. provid. ſubjectum Capitul. Veron. & Mon. S. Mariæ in Organ. eorumque depend.

§. 2. Quum itaque poſt Aquilejenſis Patriarchatus omnimodam ſuppreſſionem & extinctionem, per Nos cohærenter ad ea, quæ inter Cariſſimam in Chriſto Filiam Noſtram Mariam Thereſiam Romanorum electam Imperatricem, Hungariæ & Bohemiæ Reginam, Auſtriæ Archiducem, ex una parte, dilectoſque Filios Nobiles Viros Ducem & Rempublicam Venetiarum ex altera, feliciter conventa fuerant, concluſam peractamque per Noſtras Apoſtolicas Litteras, Anno Incarnationis Dominicæ 1751. pridie nonas Julii, Pontificatus Noſtri Anno XI. datas, quarum initium eſt *Injuncta Nobis*; quibuſque etiam ex tunc decreta & ſtatuta fuit duorum Archiepiſcopatuum Utinenſis & Goritienſis erectio, cum reſpectiva Diœceſum, Provinciarum, & Suffraganeorum aſſignatione, peculiariter deinceps ordinanda; ſubinde per alias Noſtras Apoſtolicas Litteras datas Anno ejuſdem Incarnationis 1752. XIV. Kal. Februarii, Pontificatus Noſtri Anno XIII., quibus initium eſt: *Suprema diſpoſitione*, Archiep. Eccl. Utinenſis erectionem, cum omnibus ad ipſius ſtatum & menſam, jura, atque juriſdictionem tam Diœceſanam, quam etiam Metropoliticam, pertinentibus, plenius & uberius compleverimus; animo repetentes innumera litium & controverſiarum capita, quibus Eccleſia Veronenſis ſæpe turbata fuit, propter eam juriſdictionis partem, qua olim exiſtentes Patriarchæ Aquilejenſes in ipſius Veronenſis Eccleſiæ Capitulum & Canonicos, nec non Eccleſias, & loca, ac perſonas ab ipſis dependentes, ſicut etiam in Monaſterium S. Mariæ *in Organis* nuncupatæ, Ordinis S. Benedicti, Congregationis Montis Oliveti, in eadem Veronenſi Civitate exiſtens, ejuſque ſimiliter dependentias, fruebantur; ſcienteſque hujuſmodi controverſias & litibus penitus extinguendis & in futurum tempus præcavendis, per iteratas concordia, lauda, & tranſactiones inter Epiſcopos Veronenſes, ejuſque Eccleſiæ Capitulum & Canonicos, ſeu etiam præfati Monaſterii Abbates, diverſis temporibus initas, nunquam ſatis proſpectum fuiſſe; ad eas aliquando compeſcendas, earumque occaſiones omnino de medio tollendas, prædictorum etiam nobilium Virorum Ducis & Reipubblicæ Venetiarum piis & laudabilibus votis hac in parte libenter obſecundantes, Nobis propoſuimus, quum primum aſſerta partium jura diſcuti potuiſſent, opportunam rebus perpetuo componendis adhibere providentiam, ſuum tamen effectum & executionem habituram dumtaxat poſt obitum Dilecti Filii Noſtri Danielis Tituli Sanctæ Mariæ ſupra Minervam S. R. E. Presbyteri Cardinalis Patriarchæ Delphini nuncupati, cui priſtinam circa præmiſſa in Civitate & Diœceſi Veronenſi juriſdictionem, ejuſque exercitium, vita ejus naturali durante, integrum, & liberum, ut antea manere voluimus. Nunc itaque, poſtquam innumera documenta a prædictis partibus exhibita, copioſaſque allegationes pro eorum reſpective juribus tuendis eleboratas, diligenti & maturo examine perpendimus, ſupremam operi manum imponere, & opportunas circa eadem præmiſſa leges & ordinationes edere deliberavimus.

Suſpenſa executio Litterar. Apoſtol. durante vita Card. Delphi.

Expreſſio quorumd. locorum, ad quæ inferius diſpoſita non porriguntur.

Avocatio & ſuppreſſio quarumc. litium.

Ampliſſimaque derogatio jurium, ac titulo, quæ inferius ſtatuendis adverſentur.

§. 3. Itaque motu proprio, & ex certa ſcientia, ac de Apoſtolicæ auctoritatis plenitudine, per hanc Noſtram perpetuo valituram Conſtitutionem (cujus tamen effectum, durante vita præfati Danielis Cardinalis & Patriarchæ, ſuſpenſum, ut ſupra, fore decernimus; & ſub cujus diſpoſitione nec Monaſterium, Abbatiam nuncupatum, S. Zenonis, ejuſque dependentias, in eadem Veronenſi Civitate ſeu Diœceſi exiſtens, & reſpective exiſtentes, dictique Monaſterii Abbatem Commendatarium, nullo modo comprehendere intendimus; ſicuti etiam Eccleſias & pia loca Veronenſi Capitulo quidem ſubjecta, ſed extra Veronenſis Diœceſis fines, inter aliarum Diœceſum ambitum conſtituta, ſi quæ ſint, nequaquam comprehenſa fore declaramus), omnes & ſingulas lites, cauſas, & controverſias, cujuſvis generis, in quibuſvis Tribunalibus, ſeu coram quibuſvis Judicibus in quacumque inſtantia, inter Ven. Fratrem Epiſcopum Veronenſem ex una, & dilectos filios Veronenſis Eccleſiæ Capitulum, Archipresbyterum, & Canonicos, ſeu etiam præfatum Monaſterium S. Mariæ in Organis nuncupatæ, illiuſque Abbatem, & Conventum, ex altera partibus, introductas, conteſtatas, atque pendentes (quarum ſtatus & merita, & alia quæcumque, etiam de neceſſitate juris vel facti omnino exprimenda, pro plene & ſufficienter expreſſis haberi volumus) ad Nos advocamus, penituſque & omnino ſupprimimus & extinguimus, perpetuumque deſuper ſilentium partibus imponimus, atque os occludimus. Inſuper omnia & ſingula cujuſvis generis Indulta, gratias, & Privilegia præfatis Epiſcopo & Eccleſiæ Veronenſi, nec non Capitulo Archipresbytero, & Canonicis, ac etiam Monaſterio & Abbatibus prædictis, quavis, etiam Apoſtolica Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum, & Noſtra, ſeu Patriarchiali Aquilejenſis olim exiſtentis Eccleſiæ Præſulum, aut reſpective Epiſcopali Veronenſium Antiſtitum, conceſſione & auctoritate, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, & cum quibuſvis clauſulis, quocumque tempore & quavis de cauſa, ſeu titulo, etiam oneroſo, largita, & emanata, ac ſæpius & iterum, etiam in Generalibus, Provincialibus, ac Synodalibus Conciliis approbata, confirmata, & innovata; tranſactiones quoque, lauda, & concordias, etiam juramento, aut ſpeciali confirmatione Apoſtolica, ſeu longi & immemorabi s temporis uſu & conſuetudine, aut quavis firmitate alia roboratas (quorum & quarum tenores pro hic ſatis expreſſis, ac etiam de verbo ad verbum inſertis, formaſque in illis traditas pro plene obſervatis, haberi decernimus) quatenus tamen præſentibus litteris, ſeu alicui ex iis, quæ per eaſdem præſentes inferius ſtatuere ac diſponere intendimus, quoque modo adverſentur, prædicta auctoritatis Noſtræ plenitudine, revocamus, caſſamus, & abolemus; omneſque alios, & quoslibet, juris titulos, tam per Epiſcopum, quam per Capitulum, Archipresbyterum & Canonicos, ſeu Monaſterium & Abbates prædictos, ſive ex præmiſſis, ſive etiam ex juribus præfati Aquilejenſis Patriarchatus per Nos, ut præfertur, ſuppreſſi & extincti, adverſus eadem inferius per Nos ſtatuenda & ordinanda forſan deducendos, & allegandos, rejicimus, ac de medio tollimus per præſentes.

Veron. Archiep. privative ad quoſcumque Ordinarii jura & auctoritas in Civitate & Diœce. Veronen. aſſeruntur.

§. 4. Iiſdemque motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, volumus, decernimus, & declaramus præfatum Epiſcopum Veronenſem pro tempore exiſtentem, ſolum & unicum immediatum & univerſalem Ordinarium eſſe & haberi in tota Veronenſi Civitate & Diœceſi, & in quacumque ipſius Civitatis atque Diœceſis parte, & uti talem ab omnibus & ſingulis reputari, agnoſci, & honorari debere; ita ut neque futurus & pro tempore exiſtens Archiepiſcopus Utinenſis, etiam ſub obtentu jurium præfati Aquilejenſis Patriarchatus per Nos, ut præfertur, ſuppreſſi & extincti, neque Archipresbyter, & Capitulum Cathedralis Eccleſiæ Veronenſis, neque Abbas & Conventus præfati Monaſterii S. Mariæ in Organis nuncupatæ, ullum Titulum, ſeu Jus Ordinarium in aliquam præfatæ Veronenſis Civitatis aut

Diœ-

Diœceſis partem, vel in aliquam ipſius Civitatis atque Diœceſi Parochiam in poſterum ſibi arrogare, aut prætendere nec ullum Epiſcopalis, ſeu quaſi, & Ordinariæ jurisdictionis actum in ejuſdem Diœceſis aut Paræciæ Clerum & Populum exercere poſſint aut valeant.

Jus Metr. Archiep. Utinenſis preſervatur.

§. 5. Salvo dumtaxat, & reſervato favore prædicti Utinenſis Archiepiſcopi pro tempore exiſtentis Jure Metropolitico, ejuſque exercitio in dicta Veronenſi Civitate & Diœceſi ad formam Sacrorum Canonum; & juxta methodum atque rationem, qua alii Archiepiſcopi, & Metropolitani, hujuſmodi jus exercere valent in ſuffraganeorum Civitatibus & Diœceſibus, ſecundum ea, quæ in Sacro Tridentino Concilio præſcripta ſunt, & non aliter, nec alio modo.

Necnon exemptio, & privil. Capituli & Mon. S. Mariæ in Organis Veron. ſub certa tamen mode. rat. mox ſubjicienda.

§. 6. Et ſalvis inſuper ac præſervatis favore Archipræsbyteri, aliarumque Dignitatum, atque Capituli dictæ Veronenſis Cathedralis Eccleſiæ, nec non Abbatis & Monaſterii S. Mariæ *in Organis* nuncupatæ, infraſcriptis Privilegiis, exemptionibus, & Prærogativis; quas Nos in poſterum ipſis, juxta modum mox exprimendum, competere volumus, ac reſpective iiſdem de Apoſtolica liberalitate perpetuo concedimus & elargimur.

Jus Veronenſis Ep. viſitandi, & corrig. Capitul. omneſque Eccleſiæ Miniſtros

§. 7. Poterit itaque Epiſcopus Veronenſis, vel potius debebit, quotieſcumque opus fuerit, viſitare Capitulum dictæ Cathedralis Eccleſiæ, ſingulareſque Perſonas Dignitates in ea obtinentes, ipſiuſque Eccleſiæ Canonicos, ac inferiorem Clerum, & omnes ejuſdem Eccleſiæ Miniſtros, eique quomodolibet inſervientes; atque eos omnes & ſingulos, in actu viſitationis hujuſmodi, vel per ſe ipſum ſolum, vel illis, quibus ſibi videbitur, adjunctis, juxta prælaudati Concilii Tridentini Decretum *in Cap. 3. & 4. Seſſ. 6. de Reform.* admonere, corrigere, & emendare.

Extra Viſitatione quomodo idem proced. contr. Can. vel Dign.

§. 8. At ubi idem Epiſcopus, extra Viſitationis actum procedere velit contra aliquem ex Canonicis dictæ Cathedralis Eccleſiæ, ſeu ex his, qui Dignitates in ea obtinent & pro tempore obtinebunt, ſive id fiat ex officio, ſive ad petitionem Partis; tunc, habita ratione Privilegiorum exemptionis, quæ retroactis temporibus eidem Veronenſi Capitulo conceſſa fuerunt, teneatur in omnibus & per omnia procedere ad formam in eodem Concilio Tridentino præſcriptam *Cap. 6. Seſſ. 25. de Ref.*, dummodo tamen Capitulum idem infra terminum xx. dierum, poſtquam præſentium litterarum executioni locus factus fuerit, ac ſubinde inito cujuſcumque anni, duos Adjunctos, prout a præfato Concilio dicto *Cap. 6.* exemptis Cathedralium Eccleſiarum Capitulis conceditur, elegerit, & Epiſcopo ſignificaverit. Quod ſi Capitulum præſcripto tempore hujuſmodi adjunctorum electionem facere, & Epiſcopo ſignificare neglexerit; tunc liceat eidem Epiſcopo adverſus Dignitates & Canonicos, quoties ita res ferent, etiam extra Viſitationem procedere, vel per ſe ipſum ſolum, vel aliis adjunctis, qui ſibi magis videbuntur, in eum finem aſſumptis.

Cathedr. regimen in quibus commune ſit Epiſc. cum Cap.

§. 9. Cathedralis autem Eccleſiæ regimen, quoad ea, quæ ſpectant ad Divina Officia, & ad obſervantiam Eccleſiaſticæ Diſciplinæ in eadem Eccleſia, ad Epiſcopum & ad Capitulum cumulative pertineat; ita tamen ut Epiſcopi mandata, & ordinationes, in caſu oppoſitionis & diſcrepantiæ, omnino prævalere debeant, & promptam executionem ſortiantur.

In quibus Epiſcopo privat.

§. 10. Sacrarii vero, ac Suppellectilium, & Campanarum, omniumque aliarum rerum ad Fabricam, & ad materialem ejuſdem Cathedralis Eccleſiæ ſtatum quoquo modo pertinentium, adminiſtratio & diſpoſitio, ad ſolum ſpectet Epiſcopum cui etiam unice ſubjecti eſſe debebunt Sacriſta, & *Zaghj* nuncupati, nec non Campanarum pulſatores, in omnibus & per omnia, præterquam in iis rebus, in quibus juxta Ordinationes anno 1616. bo. me. Auguſtino Card. Valerio, tunc Veronenſis Eccleſiæ Preſule, & ab ejuſdem Eccleſiæ Capitulo conjunctim editas, quas, etiam in poſterum hac in parte ſervandas decernimus, cumulativæ auctoritati Epiſcopi, & Capituli ſubjecti fuerunt.

Menſæ Capitul. admin. privata Capituli.

§. 11. Bonorum autem atque reddituum ad menſam Capitularem ſpectantium omnimoda & libera adminiſtratio ad Capitulum privative pertineat. Quod vero ad Theſaurarium, ſerventur ea, quæ in erectio, ne hujuſmodi Theſaurariatus Officii diſpoſita fuerunt ut ſcilicet Theſaurarius, in iis, quæ ſpectant ad ipſius Officium, & ad exercitium Divini cultus intra Eccleſiam, Archipresbitero ſubjectus eſſe debeat, eique obtemperare; de expenſis autem, & adminiſtratione redditum, Epiſcopo ſoli rationem reddant & ſi culpabilis in his repertus fuerit, ab eo dumtaxat corrigendus ſit, & pro modo culpæ puniendus.

Theſaur. in quibus Epiſcopo, vel Arch. ſit ſubjectus.

Acolyter. menſa a quo adminiſtranda, quibuſve reddenda adminiſtrationis ratio.

§. 12. Alia vero menſa, *Acolythorum* nuncupata, per unum ex Canonicis a Capitulo pro tempore deputatum, ut hactenus ſervatum fuit, gubernari & adminiſtrari debebit; ea tamen lege, ut Canonicus ille adminiſtrationis ſuæ rationes tam Epiſcopo, quam Capitulo reddere teneatur, & ſi quid forte deliquerit, ab utroque pro merito puniri poſſit; ita ut inter eos locus ſit præventioni.

Acolythi, magiſtri Cantus & Cantus & Gramat. ipſique Cantores, quomodo eligendi.

§. 13. Hujuſmodi autem Acolythorum electio ad Epiſcopum & ad Capitulum alternis vicibus, ut antea, ita & in poſterum pertinebit; ſed eorum magiſtri tam in Grammatica, quam in Cantu Eccleſiaſtico, prout etiam Cantores, ab Epiſcopo & Capitulo eligentur, ea plane ſervata methodo, quæ ante hac ſimilibus obtinuit.

Privileg. Canonic. utendi Buggia.

§. 14. Integrum erit Archipresbytero, Dignitatibus, & Canonicis, tam in ſolemni, quam in privata Miſſarum celebratione, in Cathedrali Eccleſia, & extra eam, Palmula, ſeu *Buggia* libere uti, ad formam ſpecialis Indulti eiſdem a Nobis conceſſi per Litteras Apoſtolicas in forma Brevis datas die 19. Januarii anno 1749.

Onus Capituli & Canonic. quoad Synodum Diœceſanam, & aſſiſtent. Epiſcopo præſtand.

§. 15. Synodo Diœceſanæ intereſſe tenebitur Capitulum Cathedralis Eccleſiæ. Epiſcopo autem Pontificalia exercenti, tam intra eamdem Cathedralem Eccleſiam, dummodo intra Civitatem, duo ex Canonicis aſſiſtentiam præſtare debebunt. Qui vero Canonici Epiſcopo ſacram Viſitationem peragenti operam ſuam navabunt, Præbendæ quidem fructus, non autem diſtributiones quotidianas lucrabuntur.

Expoſitio Euchar. nec non eleem. diſtribut. Epiſcopi arbitrio providendæ.

§. 16. Auguſtiſſimæ Euchariſtiæ expoſitionem, quæ ſtatis per annum temporibus, quadraginta horarum ſpatio, in dicta Cathedrali Eccleſia fieri ſolet; ſicuti etiam diſtributionem Eleemoſynarum, quæ in eadem Eccleſia Cathedrali colliguntur, ſolus ſemper Epiſcopus arbitrio ſuo moderabitur.

Dignitat. Eccleſiæ Veron. quomodo providendæ.

§. 17. Excepta Archipresbyteratus Dignitate, quæ prima poſt Pontificalem in dicta Veronenſi Eccleſia eſſe dignoſcitur, atque idcirco Noſtræ & Apoſtolicæ Sedis diſpoſitioni, collationi, & proviſioni ſemper & quandocumque reſervata eſſe & cenſeri debebit; reliquæ duæ, nimirum Præpoſitura, quæ ſecunda, ac Theſaurariatus, quæ tertia in eadem Eccleſia Dignitates exiſtunt, de Jure Patronatus Eccleſiaſtico ejuſdem Capituli, ut hactenus fuerunt, ita etiam in poſterum remanere debebunt, ad illas nominatio ſeu præſentatio perſonarum idonearum, in eis ad nominationem ſeu præſentationem hujuſmodi per Epiſcopum inſtituendarum, ad dictum Capitulum pertinebit. Ita pariter Capitulum in ſua antiquiſſima immemorabili poſſeſſione permanebit, conferendi videlicet in menſibus Apoſtolicæ Sedi non reſervatis, aliiſque ceſſantibus Apoſtolicis reſervationibus & affectionibus, tam ipſius Cathedralis Eccleſiæ Canonicatus & Præbendas, quam cætera omnia Eccleſiaſtica Beneficia, & Cappellanias, quibus animarum cura adnexa non ſit, in eadem Cathedrali Eccleſia, & extra eam conſiſtentia, quæ tamen, juxta ultimum ſtatum, ad ipſius Capituli collationem, & proviſionem pertinere dignoſcantur.

Capituli jus quoad Col. Canonic. aliorumq. Benefic. quibus cura anim. non adhæreat.

Theolog. Canonic. & Præbenda quomodo provid.

§. 18. Ad Theologalem Præbendam & Canonicatum, quoties illum & illam pro tempore vacare contingerit, Epiſcopus quidem duos proponet & nominabit, Capitulum vero ex his duobus nominatis unum eligere debebit, de hujuſmodi Canonicatu & Præbenda providendum, quemadmodum hucuſque ſervatum fuit.

Forma providendi Parochiale aliaque Curata Beneficia ad collationem Capituli ſpectantia.

§. 19. Quod autem ſpectat ad infraſcriptas Parochiales Eccleſias eidem Capitulo ſubjectas, & alia, ſi quæ ſint, Eccleſiaſtica Beneficia, quibus adnexa ſit animarum cura, quæque, juxta ultimum ſtatum, ad ipſius Capituli collationem pertinere dignoſcantur, quoties, & quocumque anni menſe, illas & illa vacare continget, toties ab Epiſcopo deputandus erit Oeconomus ad eorum temporariam adminiſtrationem & curam, & ab eodem Epiſcopo publicanda erunt edicta pro concurſu habendo, adhibitis Examinatoribus Synodalibus, juxta Decretum ſæpedicti Concilii Tridentini *Seſſ. 24. Cap. 18. de Reform.* Hoc tamen ervato, ut ſi vacatio in menſe Capitulari contigerit abſoluto examine, Epiſcopus duos eligat ex iis, qui a prædictis Examinatoribus approbati fuerint, eoſque ſignificet Capitulo, cui libera erit facultas conferendi Eccleſiam, ſeu Beneficium curatum vel uni vel alteri ex his duobus, & ſupra approbatis & prælectis. Quod ſi Examinatores unum tantummodo ſententiis ſuis approbaverint, huic uni, ab Epiſcopo nominando, collatio ſeu deputatio per Capitulum concedenda erit.

Catalogus hujuſm. Paroch. Eccleſiar.

§. 20. Eccl. autem Curatæ ſeu Parochiales, prædicto Cap. Veronenſi ſubjectæ, de quibus præmiſſa Decreta intelligenda ſunt, ſequentes dumtaxat, & non aliæ ſunt & cenſeri debent: nimirum I. Eccleſia Archipresbyteralis Sancti Joannis in Valle. II. Eccleſia ſimiliter Archipresbyteralis Sancti Pauli in Campo Martio. III. Eccleſia pariter Archipresbyteralis Sancti Joannis in Quintiano. IV. Eccleſia Parochialis Sancti Joannis in fonte nuncupati. V. Item Eccleſia Parochialis Sancti Clementis. VI. Eccleſia Parochialis Sanctæ Cæciliæ. VII. Parochialis Eccleſia Sanctæ Mariæ Conſolatricis nuncupatæ. VIII. Eccleſia pariter Parochialis Sanctorum Firmi & Ruſtici in Curte Alta. IX. Item Eccleſia Parochialis Sancti Michaelis in Campo nuncupati, cui adnexum eſt Monialium Monaſterium eidem Capitulo Veronenſi ſubjectum. X. Eccleſia Parochialis Omnium Sanctorum in loco Mazzani. XI. denique Eccleſia Parochialis Sanctæ Mariæ in Cinto Territorii Patavini, ſi tamen in Veronenſi Diœceſi ſita comperiatur; alioquin ſi in Patavina Diœceſi conſtituta ſit, eam ſub præſentis Conſtitutionis Noſtræ cenſura, juxta id, quod initio declaravimus, nequaquam comprehenſam volumus.

Eccleſia S. Georgii in domo, ſeu S. Helenæ, ademptis Paroch. jure ac titulo, ad priſtinum ſtatum reſtituitur.

§. 21. De Eccleſia autem, ſive Cappella Sancti Georgii in Domo nuncupati, quæ etiam Sanctæ Helenæ nunc temporis appellatur, præfatæ Cathedrali Eccleſiæ contigua; ſine peculiari tamen Turri Campanaria, & ſine Campanis, quamvis noviſſime ſub annum 1740. a Patriarcha Aquilejenſi in Parochiam ſpecialem Canonicorum dictæ Cathedralis Eccleſiæ erecta fuerit, volumus, decernimus, atque ſtatuimus, ut ea deinceps pro Parochiali Eccleſia nullatenus habeatur; Nos enim, dicta Apoſtolica auctoritate, ac earumdem præſentium tenore, omnem in ea Parochialitatis titulum, qualitatem, & denominationem ſupprimimus & extinguimus, atque omnia Parochialia jura ab ea ſeparamus & abdicamus, eamque in priſtinum ſtatum, in quo ante præfatam erectionem in Parochialem reperiebatur, reducimus & revocamus; ita ut unuſquiſque ex Canonicis dictæ Cathedralis Eccleſiæ, ac Dignitates in ea obtinentibus, qui ſparſim per Civitatem ſua quique domicilia incolunt, illam tantummodo Eccleſiam, & non aliam in propriam reſpective Parochiam agnoſcere teneantur, in cujus diſtrictu ſinguli domicilium habent. In præfata autem Eccleſia ſive Cappella retineatur dumtaxat Fons Baptiſmalis, quemadmodum a vetuſtiſſimis temporibus inibi extitiſſe dignoſcitur.

Eccleſiæ non curatæ, Cappelæ, ſeu Oratoria Capitulo ſubjecta enumer.

§. 22. At præter memoratas Parochiales Eccleſias eidem inſuper Capitulo ſubjectæ ſunt, ac pro ſubjectis in poſterum haberi debebunt infraſcriptæ etiam Eccleſiæ, ſive Cappellæ, aut Oratoria, ſeu Hoſpitalia, quibus adnexa non eſt animarum cura, & non aliæ, ſeu alia: videlicet I. Eccleſia præfata ſive Cappella Sancti Georgii in Domo, nunc etiam Sanctæ Helenæ nuncupata, prædictæ Cathedrali Eccleſiæ contigua; quam ſcilicet, quum jam inde a primæva ſua antiquiſſima fundatione ſub protectione tunc exiſtentis Patriarchæ Aquilejeſis conſtitutam & receptam fuiſſe conſtet; Nos nunc, attenta hujuſmodi Patriarchatus ſuppreſſione & extinctione per Nos, ut præfertur, facta, ſub immediata Noſtra & Apoſtolicæ Sedis protectione ſuſcipimus, ac perpetuo conſtituimus; volentes nihilominus, ut temporalium bonorum atque reddituum, quæ ad ipſam Eccleſiam ſive Cappellam pertinent, & pertinebunt in poſterum, omnimoda adminiſtratio, per dictæ Cathedralis Eccleſiæ Capitulum & Canonicos, abſque ulla Epiſcopi Veronenſis, ſeu alterius cujuſque Ordinarii, aut Metropolitani ingerentia, libere geratur & exerceatur. II. Eccleſia Sancti Pauli Vetuli nuncupati juxta ripam Atheſis. III. Eccleſia S. Baſilj in Diſtrictu præfatæ Parochiæ S. Clementis. IV. Eccl. Sancti Fauſtini de Monte Draconis: In quibus quatuor Eccleſiis adſunt quædam Beneficia ſimplicia, ad collationem ſeu inſtitutionem ejuſdem Capituli pro tempore providenda. V. Eccleſia ſeu Hoſpitale S. Mariæ Novellæ nuncupatæ, prope Canonicam. VI. Eccleſia, ſeu Hoſpitale Sancti Joannis in Sacro nuncupat. ſub prædicta Parochia S. Pauli in Campo Martio. VII. Eccleſia ſeu Hoſpitale S. Jacobi de Gallæcia nuncupati, ſub eadem Parochia S. Pauli: Quæ quidem tria Hoſpitalia a Laicis reguntur & adminiſtrantur: prædicto autem S. Joannis in Sacco dumtaxat, quatuor præſident Commiſſarii, ac pro tempore exiſtente Marchione Familiæ illorum de Malaſpina Fundatorum deputati, videlicet unus ex Canonicis præfatæ Cathedralis Eccleſiæ, ac tres Regularium Conventuum Superiores. VIII. Eccleſia ſeu Oratorium ſub titulo S. Rochi, vel S. Alexandri, ſub Parochia S. Joannis de Quintiano. Hæc autem Eccleſia, ſeu Oratorium, alias, ut accepimus, a præfatis Capitulo & Canonicis conceſſa fuit Communii Civitatis Veronenſis; quod quidem Commune ad Beneficium ſimplex in ea erectum, quoties illud vacare contingit, unum Clericum ſeu Presbyterum præſentat Capitulo, a quo idem per ſuas Bullas inſtituitur, & de eo providetur. IX. Eccleſia ſeu Oratorium, Sepulchrum S. Rochetti in Monte nuncupatum, quod ſimplex eſt Eremitorium nullo Eccleſiaſtico Beneficio decoratum. X. Denique Eccleſia ſeu Oratorium S. Valentini prope dictam Parochialem Eccleſiam de Quintiano, in quo nullum pariter Eccleſiaſticum Beneficium erectum reperitur, ſed a pio Laicorum ſodalitio Divina Officia in eo perſolvuntur.

Has omnes tam curatas, quam non curatas Eccleſias viſitare poteſt Capitulum per ſuos Deputat. ſalvis tamen juribus Epiſc. viſitat.

§. 23. Has omnes Eccleſias, tam Parochiales, quam non Parochiales, Cappellas, Oratoria, ſeu Eremitoria, quas, & quæ hactenus propriis invocationibus atque denominationibus expreſſimus, & non alias, ſeu alia poterit Capitulum per Viſitatores a ſe deputatos, qui tamen prius ab Epiſcopo pro tempore approbati ſint, viſitandas curare, non ita tamen, ut vetitum ſit Epiſcopo, illa, quantumvis Capitulo, ut præfertur, ſubjectas atque ſubjecta, ſeorſum viſitare, tam per ſe ipſum, quam, ſi ipſe impeditus fuerit, per alios Viſitatores a ſe deputatos, ſervata videlicet in omnibus præfati Tridentini Concilii ſanctione *in Cap. 3. Seſſ. 24. de Refor.* prout etiam alias definitum fuit a Congregatione Cardinalium ejuſdem Concilii Interpretum, in cauſa *Veronen. propoſita & deciſa die* 24. *Aprilis anni* 1595. Id quod potiſſimum obtinere & ſervari debebit in viſitatione eorum omnium, quæ animarum curam, ejuſque exercitium, & Sacramentorum adminiſtrationem concernunt; circa quæ, ſi aliqua forte in decretis, ordinationibus, & mandatis diſcrepantia occurrat, volumus, ſtatuimus, & declaramus, potiora ſemper haberi ea, quæ Epiſcopus decreverit, juſſerit, atque præſcripſerit: juxta ea, quæ Nos ipſi alias decrevimus in Noſtra Conſtitutione, quæ incipit: *Firmandis*, Data VIII. Idus Novembris 1744. & impreſſa in Bullari Noſtri Tom. I. num. 109.

Confeſſarii & Vicarii in hujuſmodi Eccl. quomodo aſſumendi, quom. itidem & Concion.

§. 24. Confeſſarii, & Parochorum adjutores in exercitio curæ animarum, per Capitulum aſſumpti, aut aſſumendi pro dictarum Eccleſiarum Parochialium eidem Capitulo ſubjectarum ſervitio, ab Epiſcopo antea examinandi & approbandi erunt. Neque vero cuiquam licebit in præfatis, ſive Parochialibus, ſive non Parochialibus Eccleſiis, Verbum Dei prædicare, niſi prius, & mandatum a Capitulo habuerit, & Benedictionem ab Epiſcopo petierit atque obtinuerit.

Jura & Auctoritas Epiſ. & Capituli in Mon. Monial. adnexum Paroch. S. Mich. in Campo.

§. 25. Quod autem pertinet ad Monaſterium Monialium, quod, uti ſuperius innuimus, adnexum eſt præfatæ Eccleſiæ Parochiali S. Michaelis in Campo nuncupati, eidem Capitulo Veronenſi ſubjectæ; potuerunt quidem Monaſterium hujuſmodi, ejuſque Moniales, ab Archipresbytero & Capitulo viſitari; ſervata tamen, quoad modum, & tempus viſitationis, & quoad Viſitatorum numerum, forma præſcripta per fel. record. Prædeceſſorem Noſtrum Alexandrum Papam VII. in ſua Conſtitutione, quæ incipit: *Felici*, impreſſa, *in Bullar. novo Tom. 6. inter Conſtitutiones ejuſdem Pontificis num.* 153., qua ſcilicet opportunas leges, in viſitationibus Monaſteriorum Monialium Regularibus ſubjectarum ſer-

vandas, præſcripſit. Sed non ideo interdictum erit Epiſcopo, quo minus & ipſe ſeorſim idem Monaſterium ejuſque Moniales viſitet, prout in dicta Alexandri Prædeceſſoris Conſtitutione decretum legitur; & omnem aliam juriſdictionem in hujuſmodi Monaſterium atque Moniales libere exerceat, quæcumque, in vim Decretorum Concilii Tridentini, nec non totiſſimæ Conſtitutionis piæ memor. Prædeceſſoris pariter Noſtri Gregorii Papæ XV., cujus initium eſt *Inſcrutabili*, aliarumque Apoſtolicarum Conſtitutionum, Epiſcopo Diœceſano competit in Monaſteria Monialium, etiam Regularibus & Exemptis ſubjectarum. Quocirca nemini licebit munus Confeſſarii Ordinarii, aut Extraordinarii earumdem Monialium aſſumere & exercere, quamvis ad id a Capitulo deputatus ſit, niſi antea ab eodem Epiſcopo pro Monialibus ſpecialiter approbatus fuerit. Licentiæ quoque ingrediendi Monaſterium, aut alloquendi prædictas Moniales, nemini ſuffragabuntur, niſi eædem non ſolum ab Archibresbytero, ſed etiam ab Epiſcopo fuerint impetratæ.

Capitul. nequit facult. concedere quæſtuandi extra memorat. Eccleſias.

§. 26. Quæſtuandi licentiam & facultatem, extra ſuperius recenſitas Eccleſias ſibi ſubjectas, non poterit Capitulum cuiquam concedere.

Nec caſus ſibi reſervare, aut a reſervatis caſibus vel cenſuris quibuſcumque, etiam per alios, abſolvere; multoque minus in diſpenſ. ſe immiſcere.

§. 27. Idem abſolutiones a caſibus & cenſuris quibuslibet ſibi neutiquam reſervare poterit; minuſque abſolvere per ſe vel per alios a caſibus & cenſuris, quorum & quarum abſolutionem & relaxationem Epiſcopus ſibi reſervaverit, aut in poſterum reſervare voluerit; ac multo etiam minus a cenſuris Papalibus, etiam in iis caſibus, in quibus conceſſum eſt Epiſcopis ab earum vinculo pœnitentes abſolvere. Denique nec vota relaxare, nec in diſpenſationibus concedendis aut exequendis ullatenus ſe valeat immiſcere.

Indultum tamen concedere liceat veſcendi cibis vetitis ſed Eccl. tantummodo

§. 28. Liceat ſolummodo præfatis Archipresbytero, & Capitulo licentias veſcendi cibis ab Eccleſia vetitis, in Quadrageſima, aliiſque diebus eſurialibus, concedere perſonis Eccleſiaſticis dictarum Eccleſiarum ſibi ſubjectarum ſervitio addictis, accedente tamen conſilio utriuſque medici, & ſervata lege jejunii, diebus illis, quibus id ab Eccleſia præcipitur: at nunquam ipſis licebit hujuſmodi facultatem ſive Indultum concedere Laicis quibuſcumque; cum quibus nimirum ſolus Epiſcopus poterit diſpenſare.

Matrimon. cauſæ & diſpenſationes, quomodo a ſolo Epiſ. cognoſc. conced. & reſpective exequendæ.

§. 29. Cauſæ Matrimoniales, quas inter Perſonas ſub Parochiis dictarum Eccleſiarum Capitulo ſubjectarum degentes oriri & agitari contingat, ad Epiſcopi judicium, excluſis quibuslibet aliis, pertinebunt. Quod ſi, earum occaſione, opus erit inhibitionem aliquam ad hujuſmodi Eccleſiarum Parochos dirigere, hæc quidem in Officio, ſeu Cancellaria Epiſcopali efformanda erit, mox ad Capitulum tranſmittenda, cujus Deputati eamdem, nulla interpoſita mora aut exceptione, ſubſcribere tenebuntur; idque in prima tantummodo inhibitione in ſingulis cauſis expedienda ſervabitur; nam quoad cæteros ſubſequentes actus, Epiſcopus libere procedet, ſuaque omnimoda auctoritate fruetur. Ita pariter ſolius Epiſcopi erit diſpenſare ſuper denunciationibus, quæ ante Matrimonii celebrationem fieri debent; ſicut etiam licentias ad Matrimonium contrahendum impertiri; diſpenſationes Matrimoniales ab Apoſtolica Sede conceſſas executioni mandare; ac demum in omnibus rebus, quæ Matrimonia quomodolibet concernunt, ea omnia præſtare & facere, quæ ad Epiſcopalem & Ordinariam juriſdictionem pertinere dignoſcuntur.

Crimin. cauſæ, Paroch. aliorumque in recenſitis Eccl. Sacr. miniſtræ quo cognoſcend.

§. 30. Criminales Cauſæ contra prædictos Parochos, & quoſcumque alios in recenſitis ſuperius Eccleſiis Capitulo ſubjectis Sacramenta adminiſtrantes, illæ videlicet, in quibus, legitimo efformato Proceſſu, ſervataque Judicii forma legibus præſcripta, extra viſitationem procedendum erit, ſi quidem reorum crimina ipſam animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem concernant, cumulativæ juriſdictionis erunt, tam ſcilicet Epiſcopi, quam Capituli, ita ut inter eos ſit locus præventioni; at ubi delicta nec ad animarum curam nec ad Sacramentorum adminiſtrationem pertineant, ad privativam Capituli cognitionem ſpectabunt.

A quo itidem Chriml. nales Cauſæ Capellan. & Manſionarior. in præfatis Eccl. inſervient.

§. 31. Ad ſolum pariter Capitulum ſpectare debebunt Cauſæ Criminales extra Viſitationem agitandæ contra Cappellanos & Manſionarios præfatis Eccleſiis Capitulo ſubjectis inſervientes; ſi tamen Cappellaniam vel Manſionariam ex collatione Capituli obtinuerint; & quatenus delictum verſetur circa miniſterium illius Officii, aut Beneficii, quod ab ipſo Capitulo recognoſcent.

Quid ſi aliquis duo Ben. alterum ab Epiſc. alterum a Capitulo obtineat.

Verum ſi quis ex hujuſmodi Parochis, Cappellanis, aut Manſionariis a Capitulo proviſis, alterum forte Beneficium, aut Officium Eccleſiaſticum ab Epiſcopo ſibi collatum eodem tempore obtineat, & quidem in hujus miniſtro & ſervitio aliquo modo deliquiſſe arguatur, quoad hoc dumtaxat, a ſolo Epiſcopo corripiendus & puniendus erit.

Quidve inſuper ſivis delinqu. in te neutrum Beneficium reſpiciente.

§. 32. Si quis autem ex his, qui duo hujuſmodi Beneficia aut Officia obtineant, alterum ab Epiſcopo, & alterum a Capitulo ſibi collatum, alicujus delicti reus fiat, quod ipſorum Beneficiorum ſervitium & miniſterium minime reſpiciat, integrum erit Epiſcopo æque, ac Capitulo, contra ipſum procedere, eritque inter eos proventioni locus.

Sub nomine Cappellani, ſeu Manſionarii quinam quoad rem præſentem comprehendant.

§. 33. Sub appellatione tamen Cappellanorum, ſeu Manſionariorum, ac generaliter ſub præmiſſorum Decretorum cenſura, nequaquam comprehenſos eſſe, aut cenſeri volumus Presbyteros illos, qui de licentia aut mandato Capituli, in aliqua ex prædictis Eccleſiis eidem Capitulo ſubjectis Miſſas celebrant, ſeu aliter in Divinis miniſtrant, ſed tamen nullum Titulum Beneficiale ab ipſo Capitulo obtinent; Hos enim ſolius Epiſcopi judicio & correctioni ſubjacere volumus & mandamus.

Cauſæ privativo judicio Capituli reſervatæ; quomodo per illius negligentiam devolvant. ad Epiſc.

§. 34. Præterea decernimus & declaramus, in omnibus ſupradictis caſibus, in quibus tributum fuit Capitulo privativum jus procedendi criminaliter contra Parochos, Cappellanos, & Manſionarios Eccleſiarum ipſi ſubjectarum, qui tamen de hujuſmodi Beneficiis ab eodem Capitulo proviſi fuerint, ſi quando præfati Archipresbyter & Capitulum negligentes ſe præbeant in procedendo adverſus delinquentes, tunc, & pro ea vice dumtaxat, totam juriſdictionem ad Epiſcopum devolvi, ac devolutam cenſeri debere, quatenus tamen Epiſcopus antea ter monuerit, & interpellaverit Archipresbyterum, præfigendo illi ſingulis vicibus quatuor dierum ſpatium.

Capitulo recenſita privilegia ad præſcriptam formam redacta ex integro conced.

§. 35. His itaque privilegiis, & prærogativis hactenus recenſitis, & non aliis, præfatum Capitulum Veronenſe, ſub ordinaria univerſali Juriſdictione Epiſcopi Veronenſis pro tempore exiſtentis, in poſterum frui & gaudere debebit. Nos enim præmiſſa omnia & ſingula, prout ſuperius expreſſa ſunt, eiſdem Capitulo, Archipresbytero, Dignitatibus, & Canonicis, præſentium tenore, ac dictis, motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine, ex nunc, & ex integro, perpetuis futuris temporibus valitura, concedimus & elargimur.

Abbatis & Mon. Monaſt. S. Mariæ in Organis jura in Parochias, Parochos cæteroſque Clericos inſervientes intra ſuos limites redact. recenſent.

§. 36. Denique quod ſpectat ad privilegia, & prærogativas, quibus præfatum Monaſterium Sanctæ Mariæ *in Organis* nuncupatæ, ejuſque pro tempore exiſtentes Abbates & Monachi, nec non Eccleſiæ ab eodem Monaſterio, ſeu a Congregatione Montis Oliveti dependentes, tam Parochiales, quam non Parochiales, in dicta Veronenſi Civitate, aut in illius ſuburbiis, ſeu prope illam, exiſtentes, in poſterum ſimiliter vigore præſentis conceſſionis, & non aliter, frui & gaudere debebunt; Volumus, ſtatuimus, decernimus, & declaramus, hujuſmodi Abbates, & Monachos in dicto Monaſterio ejuſque dependentiis pro tempore exiſtentes, eorumque Conventum, nullam activam juriſdictionem ordinariam, ſeu quaſi Epiſcopalem, ſibi præſumere, aut exercere poſſe in Clerum quarumvis Eccleſiarum hujuſmodi, ſeu in Populum præfatis Paroch. ſubjectum, multoque minus ſpeciem aliquam Territorii ſeparati ſibi arrogare, ſed tantummodo ipſis Abbati, & Monachis, eorumque Eccleſiis, competere debere ſimplicem paſſivam exemptionem, ad formam & terminos Privilegiorum, quæ generaliter prædicto Ordini, eorumque Congregationi Montis Oliveti, ab Apoſtolica Sede conceſſa reperiuntur. Quocirca Abbas & Monachi præfati pacificam, ut antea, poſſeſſionem retinebunt dictarum Eccleſiarum tam Parochialium, quam non Parochialium eorum Monaſterio ſeu Congregationi prædictæ unitarum; ac proinde, quod attinet ad Parochiales Eccleſias, ſalvo, ac præſervato favore Epiſcopi, jure deputandi in ipſis Oeconomos, quoties & quouſque eaſdem Rectore deſtitutas manere contingat, integrum erit Abbati & Conventui præfati Monaſterii, futuros hujuſmodi Eccleſiarum Rectores eidem Epiſcopo præſentare, ut, prævio conſueto examine, ad curam animarum in eis exercendam, ſive perpetuo, ſive amovibiliter, pro diverſa Parochialium conditione, ab eo approbentur; ac præterea eiſdem licebit omnes prædictas Eccleſias, & Clericos earum ſervitiis addictos, viſitare, prout fieri conſuevit ab aliis Prælatis Regularibus, & Exemptis, non habentibus Territorium ſeparatum: ſed tamen integra ſemper, ac prorſus illæſa manere debebit ejuſdem Epiſcopi juriſdictio pro omnibus & ſingulis caſibus, in quibus alii Epiſcopi locorum Diœceſani eam exercere poſſunt in Regulares, quantumvis exemptos, eorumque Eccleſias, præſertim circa ea, quæ animarum curam, & Sacramentorum adminiſtrationem concernunt, juxta decreta præfati Tridentini Concilii, & ad formam memoratæ Conſtitutionis Noſtræ, quæ incipit *Firmandi*, aliarumque a Prædeceſſoribus Noſtris Romanis Pontificibus editarum, & non aliter, nec alio modo.

Clauſulæ & Decreta ad præmiſſorum firmit.

§. 37. Præſentes quoque litteras ſemper & perpetuo firmas & validas exiſtere & fore, omniaque & ſingula in eis contenta, poſt obitum tamen prædicti Danielis Cardinalis Patriarchæ, & Archiepiſcopi, ſuum plenum effectum, & omnimodam executionem ſortiri & obtinere, ac deinceps ab omnibus, ad quos ſpectat & ſpectabit quomodolibet in futurum, perpetuo & inviolabiliter obſervari debere, nec ullo unquam tempore, etiam ex eo, quod quilibet in præmiſſis jus vel intereſſe habentes, ſeu habere, quomodolibet prætendentes, etiam ſpecifica & individua mentioni digni, ad ea vocati, & auditi non fuerint, ſeu ex alia qualibet privilegiata cauſa, de ſubreptionis vel obreptionis, aut nullitatis vitio, ſeu intentionis noſtræ, vel quopiam alio defectu notari, vel impugnari; aut alias infringi, vel quomodolibet retractari, ſuſpendi, reſtringi, limitari, vel eis in aliquo derogari ullatenus unquam poſſe: Eaſque ſub quibuſvis contrariis Conſtitutionibus, revocationibus, ſuſpenſionibus, limitationibus, & declarationibus, quomdolibet, & quibuſvis de cauſi etiam pro tempore factis, & faciendis, minime comprehendi, ſed illis ſemper exceptas eſſe & cenſeri. Sicque in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis authoritate & poteſtate fungentes, etiam Cauſarum Palatii Apoſtolici Auditores, ac S. Romanæ Eccleſiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vice-Legatos, dictæque Sedis Nuncios, ſublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & authoritate, judicari & definiri debere, ac irritum & inane, ſi ſecus ſuper his a quoquam quavis authoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Exequut. dati cum opportun. facultat.

§. 38. Quocirca Venerabilibus Fratribus Noſtris Epiſc. Vicentino & Brixienſi eorumque in Epiſcop. Vicentino & Brixienſi Succeſſoribus pro tempore futuris, per Aſtolica ſcripta mandamus, quatenus ipſi vel unus eorum, per ſe, vel alium, ſeu alios, ipſas præſentes litteras, in eis contenta quæcumque, ſtatim ac tamen illarum effectui locus factus fuerit, ubi & quando opus fuerit, ac quoties pro parte ſive Epiſcopi, ſive Capituli Veronen. aut Abbatis & Monachorum præfati Monaſterii S. Mariæ in Organis nuncupatæ, ſeu aliorum, quorum favorem eædem præſentes concernunt, aut alicujus eorum, fuerint requiſiti, ſolemniter publicantes, eiſque in præmiſſis efficacis defenſionis præſidio aſſiſtentes, faciant authoritate Noſtra eaſdem præſentes, & in eis contenta hujuſmodi, ab omnibus, ad quos ſpectat, & pro tempore ſpectabit, inviolabiliter obſervari; & Epiſcopum, ac Capitulum & Canonicos, necnon Abbatem & Monachos præfatos, aliaſque Eccleſias & loca hujuſmodi, cæteroſque omnes, quos eædem preſentes quomodolibet concernent, & concernent in futurum, illis omnibus & ſingulis pacifice frui & gaudere; non permittentes eos, vel ex ipſis quempiam deſuper per quoſcumque quomodolibet indebite moleſtari, perturbari, vel inquietari: Contradictores quoslibet, & rebelles, cujuſcumque ſtatus, gradus, ordinis, dignitatis, vel præeminentiæ fuerint, per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione poſtpoſita, compeſcendo; ac legitimis ſuper his habendis, ſervatis proceſſibus, ſententias, cenſuras, & pœnas ipſas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, auxilio brachii ſecularis.

Derogat. contrariis.

§. 39. Non obſtantibus, quatenus opus ſit, Noſtra, & Cancellariæ Apoſtolicæ regula de Jure quæſito non tollendo: necnon Bonifacii PP. VIII. qua cavetur, ne quis extra ſuam Civitatem vel Diœceſim ad judicium evocetur, ſeu ne Judices a Sede Apoſtolica deputati extra Civitatem vel Diœceſim, in quibus deputati fuerint, contra quoſcumque procedere, aut alii, vel aliis vices ſuas committere audeant, vel præſumant, & in Concilio Generali edita de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis authoritate præſentium ad Judicium non trahatur, aliiſque Apoſtolicis aliorum quorumcumque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum Noſtrorum Conſtitutionibus & ordinationibus, necnon primodicti Capituli, ac præfati Monaſterii, & Ordinis, etiam juramento, confirmatione Apoſtolica, vel quavis firmitate alia roboratis, ſtatutis, & conſuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apoſtolicis, quibuſvis Eccleſiis, etiam Patriarchalibus & Metropolitanis, perſonis, & locis, per quoſcumque Romanos Pontifices Prædeceſſores Noſtros, & Sedem prædictam, vel alios quoſcumque, etiam qualibet authoritate & poteſtate fulgentes, ſub quibuſcumque tenoribus & formis, ac cum quibuſvis etiam derogatoriarum derogatoriis, aliiſque efficacioribus & inſolitis clauſulis, necnon irritantibus & aliis decretis in genere vel in ſpecie, etiam motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine ſimilibus, etiam iteratis vicibus conceſſis, confirmatis & innovatis: Quibus omnibus & ſingulis, etiam ſi de illis, eorumque totis tenoribus, ſpecialis, ſpeſica, expreſſa, & individua, non autem per clauſulas generales idem importantes, mentio, ſeu quævis alia expreſſio habenda, aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſervanda eſſet; tenores hujuſmodi, ac ſi de verbo ad verbum, nihil penitus omiſſo, & forma in illis tradita obſervata, inſerti forent, præſentibus pro ſufficienter expreſſis & inſertis habentes; illis alia in ſuo robore permanſuris, ad effectum validitatis & perpetuæ firmitatis præmiſſorum omnium & ſingulorum, hac vice dumtaxat, harum ſerie, ſpecialiter & expreſſe derogamus; aliiſque omnibus & ſingulis contrariis quibuſcumque, aut ſi aliquibus communiter aut diviſim ab eadem ſit Sede indultum, quod interdici, ſuſpendi, vel excommunicari non poſſint, niſi per litteras Apoſtolicas facientes plenam, & expreſſam, ac de verbo ad verbum de indulto hujuſmodi mentionem.

Sumptuum fides.

§. 40. Volumus autem, quod earumdem præſentium tranſumptis, etiam impreſſis, manu Notari publici ſubſcriptis, & Sigillo alicujus perſonæ in Eccleſiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides in judicio, & extra illud adhibeatur, quæ eiſdem præſentibus adhiberetur, ſi originaliter exhibitæ forent vel oſtenſæ.

Sanctio pœnalis.

§. 41. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Noſter avocationis, ſuppreſſionis, & extinctionis, ſilentii impoſitioni, revocationis, caſſationis, & abolitionis, Voluntatum, ſtatutorum, declarationum, conceſſionum, indultorum, decretorum, commiſſionum, & derogationum infringere, vel ei auſu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apoſtolorum ejus ſe noverit incurſurum.

Dat. 17. Maij 1756. Pont. 16.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ Milleſimo Septingenteſimo quinquageſimo ſexto, decimoſexrto Kalendas Junii, Pontificatu Noſtri Anno Sextodecimo.

J. Card. Pro-Datarius.

D. Card. Paſſioneus.

VISA DE CURIA
J. C. Boſchi.

L. Eugenius.

Loco ✠ Plumbi.

Regiſtrata in Secretaria Brevium.

ANNO 1756.

LX.

UTINENSI

Metropolitanæ Eccleſiæ Miſſa de Spiritu Sancto cum certis Collecta & Orationibus celebranda conceditur in die depoſitionis, ſeu commemorationis Beati Bertrandi Aquilejenſis Patriarchæ.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad futuram rei memoriam.

Proœm. A ſtudio ampliandi Sanct. cultum.

NOn eſt equidem, quod Nos in hoc ipſo potiſſimum Apoſtolicæ omnium Eccleſiam ſollicitudinis & procurationis graviſſimo miniſterio, imbecillitati Noſtræ a Supremo Paſtorum Principe Jeſu Chriſto, cujus vices in terris plane immerentes gerimus, impoſito rite ſancteque obeundo fere defeſſos, magis reficere & recreare videatur, quam cum opportunæ ſeſe Nobis offerunt occaſiones, per quas Pontificiæ auctoritatis, benignitatiſque partes abhiberi a Nobis petitur in promovendo ampliandoque eorum Chriſti fidelium cultu, quos in Domino confidimus in caritate Dei conjunctos ex hac vita migraſſe, & in æterna Beatorum ſtatione in Cœlis poſito gaudere; cum per totum fere vitæ Noſtræ ſpatium, quoad Nobis integrum fuit, non omiſerimus immenſos labores impendere, ut præclara Venerabilium Servorum Dei, Beatorum, & Sanctorum geſta tot editis voluminibus illuſtraremus.

Immemoria. præſtitus B. cultus.

§. 1. Quoniam autem in Metropolitana Eccleſia Utinenſi, ſicut Dilectus Filius Noſter Daniel Tituli Sanctæ Mariæ Supra Minervam Presbyter S. R. E. Cardilis Patriarcha Delphinus Archiepiſcopus Utinenſis nuper Nobis humiliter expoſuit, Corpus ſive Oſſa Beati Bertrandi, dum in humanis ageret, Patriarchæ Aquilejenſis viam univerſæ carnis anno MCCCL. ingreſſi reperiuntur, cui, quemadmodum pariter expoſuit, publicus cultus impendi cœptus ex eo Tranſitus ſui tempore, ad hanc uſque diem exhiberi pergit, pro ſane Cultu comprobando neceſſaria quoque documenta ad Nos traſmittenda curavit, atque inſimul retulit, in die nimirum defunctionis ejuſdem Beati Bertrandi ſolemnem Miſſam pro gratiarum actione in Omnipotentis Dei honorem cani, juxta providum ſapienſque conſilium Venerabilis Servi Dei Cæſaris Cardinalis Baronii Eccleſiaſticorum Annalium Auctoris, de Sanctis quoque in Martyrologio Romano deſcriptis meritiſſimi, qui a fel: rec: Clemente PP. VIII. Prædeceſſore noſtro oraculum ecceperat. Præterea idem Daniel Cardinal Patriarcha & Archiepiſcopus ſupplices preces obtulit, ut publicum hujuſmodi Cultum ampliare de Apoſtolica benignitate & auctoritate dignaremur.

Ad preces Eminent. Car. Pat. & Arch conceditur ut in die commem B. Bertr. celebret Miſſa de Spiritu Sancto cum inſcriptis orationibus.

§. 2. Nos igitur, qui laudatum Danielem Cardinalem Patriarcham & Archiepiſcopum, ob eximias generis animique dotes, ac Sacerdotales in regendis populis ſuæ Paſtorali curæ commiſſis virtutes, plurimi facimus, magnoque in honore habemus, piis votis porrectique precibus benigne obſecundare cupientes, poſtquam omnia & ſingula ad hujuſmodi graviſſimum negotium ſpectantia, matura conſideratione expendimus, ac præſertim allata ſuper publico exhibito Cultu documenta, & quidquid de eodem Beato Bertrando illius temporis Auctores gravis notæ ſcriptis ſuis conſignarunt, in hanc ſententiam devenimus, atque Apoſtolica auctoritate tenore præſentium ſtatuimus, ut in die quidem, in qua annua in memorata Eccleſia Metropolitana Utinenſi ſæpedicti Beati Bertrandi Corpus ſive Oſſa repoſita ſunt, celebratio ſolemnis Miſſæ cum Cantu pro gratiarum actione in Omnipotentis Dei honorem in ſingulos annos peragatur. Hujuſmodi vero Miſſa ſit illa, quæ de Spiritu Sancto in Miſſali Romano habetur; atque in ipſa addantur Orationes, ſive Collectæ, ut infra, nimirum, poſt primam quidem Orationem, ſive Collectam de Spiritu Sancto, ſub unica Concluſione dicatur; *Deus, qui Beatum Bertrandum pro Eccleſiæ ſuæ juribus ad mortem uſque certantem invictam paſtorali fortitudine roboraſti, præſta fidelibus tuis, ut ad pietatis & religionis conſtantiam ejuſdem informentur exemplis. Per Dominum &c.* Poſt alteram vero, ſive Secreta: *Sacra dona, quæ Tibi, Domine, reverenter offerimus in commemorationem Beati Bertrandi, Eccleſiæ tuæ libertatem tueantur & pacem, & ſanctificationis noſtræ incrementa promovent. Per Dominum &c.* Poſt tertiam demum ſive Poſtcommunio: *Præſta, quæſumus, Omnipotens Deus, ut in honorem Beati Bertrandi celebrata myſteria, ejus virtutum imitatores, & tua propitiatione nos dignos efficiant. Per Dominum &c.*

PONT. A. XVI.

Conſuetæ clauſulæ & decreta in præmiſſorum firmit.

§. 3. Decernentes præſentes litteras, & in eis contenta quæcumque, ſempre firma, valida, & efficacia exiſtere & fore, ſuoſque plenarios & integros effectus ſortiri & obtinere, & illis, ad quos ſpectat, & pro tempore quandocumque ſpectabit, in omnibus & per omnia pleniſſime ſuffragari; ſicque & non aliter in præmiſſis per quoſcumque Judices Ordinarios & Delegatos, etiam Cauſarum Palatri Apoſtolici Auditores, & S. R. E. Cardinales, & eorumdem Cardinalium Congregationes, & quoſvis alios quacumque præeminentia & poteſtate fungentes & functuros, judicari & definiri debere, ac irritum & inane quidquid ſecus ſoper his a quocumque quavis auctoritate ſcienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obſtantibus Conſtitutionibus & Ordinationibus Apoſtolicis, cæteriſque contrariis quibuſcumque.

Sumpt. fide.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præſentium Litterarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis, manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, eadem prorſus fides adhibeatur, quæ ipſis præſentibus adhiberetur, ſi forent exhibitæ vel oſtenſæ.

Dat. 18 Junii 1756. Pont. 16.

Datum in Arce Gandulphi Albanen. Diœceſis ſub Annulo Piſcatoris die XVIII. Junii MDCCLVI. Pontificatus Noſtri Anno Decimoſexto.

Cajetanus Amatus.

PRIVILEGIA MONASTERII

LXI.

Monialium B. Mariæ Virginis, Ordinis S. Benedicti prope & extra muros Civitatis Aquilejenſis, opportuna locorum ſubjectorum deſcritione, ac definitione juriſdictionis Delegati Apoſtolici appoſita, confirmantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Dilectis in Criſto Filialibus, Abbatiſſæ & Conventui Monaſterii Monialium Beatæ Mariæ Virginis, Ordinis Sancti Benedicti, prope & extra muros Civitatis Aquilejen. nullius Diœceſis, Salutem & Apoſtolicam Benedictionem.

Proœm. Privilegia non temere abrog. ſuis tam, limitibus cohibend.

QUæ ex Apoſtolica Prædeceſſorum Noſtrorum Romanorum Pontificum auctoritate & liberalitate Religioſis Domibus ac Perſonis conceſſa dudum fuerunt Privilegia & Indulta, ne propter varias labentium temporum & circumſtantium rerum viciſſitudines labefactari contingat, novo confirnationis munimine roborare, ſimulque eadem generalibus Eccleſiæ Legibus, & Canonicis inſtitutis, per opportunas voluntatis noſtræ declarationes congruenter attemperare, non recuſamus; prout ipſarum Domuum ac perſonarum religioſæ utilitati & quieti, ac Eccleſiaſticæ Diſciplinæ integritati ſalubriter expedire in Domino judicamus.

Monaſt. ejuſque perſonæ, ac res quæcumque ampliſſimis privil. ditatæ.

§. 2. Sane exhibita Nobis nuper pro parte veſtra petitio continebat, quod quum alias nonnulli Romani Pontific. Prædeceſſores noſtri, antiquiſſimo Monaſterio veſtro, ejuſque Perſonis & rebus, ac poſſeſſionibus, Eccleſiis quoque, Cappellis, & locis ab eo dependentibus, quæ in aliquot eorumdem Prædeceſſorum litteris, propriis leguntur expreſſa vocabulis, Apoſtolicæ Protectionis, aliaque complura privilegia & indulta conceſſiſſe dignoſcerentur; fel: record: Prædeceſſor pariter noſter Bonifacius Papa IX. per ſuas, ſub Datum Romæ apud S. Petrum Kalend. Junii, Pontificatus ſui Anno XI. expeditas Litteras Apoſtolicas, idem Monaſterium veſtrum, cum membris ſuis, ejuſque Abbatiſſam & Conventum, ac ſingulares Perſonas in eo tunc degentes, & poſteras, earumque bona, & jura quæcumque, quæ tunc obtine-

A Bonif IX. ſingul. exemptionis priv. donantur & ſub immediata Sedis Apoſtolicæ juriſdict. ſuſcipiuntur.

PONT. A. XVI.

nebant, & in poſterum obtinerent, ab omni poteſtate, juriſdictione, dominio, ſervitute, & viſitatione Patriarchæ Aquilejenſis tunc exiſtentis, & pro tempore futuri, nec non Capituli Aquilejen. aliorumque Ordinariorum, & Judicum quorumcumque, Auctoritate Apoſtolica exemit, & perpetuo liberavit, ac ſub Beati Petri, & Sedis Apoſtolicæ, ac ſua, protectione ſuſcepit, & exempta ac libera, exemptaſque ac liberas eſſe voluit, ſibique & Succeſſoribus ſuis Romanis Pontificibus, ac dictæ Sedi, immediate ſubeſſe; ita ut Patriarcha & Judices ſupradicti, ratione delicti, ſeu contractus, aut rei; de qua ageretur, ubicumque committeretur delictum, iniretur contractus, aut res ipſa conſiſteret, nullam in ipſas Abbatiſſam & Conventum, earumque Monaſterium, Perſonas, membra, Bona, aut jura prædicta, poſſent juriſdictionem, poteſtatem, dominium, aut viſitationem exercere, ſed dumtaxat coram dicta Sede, vel ejus delegatis, tenerentur de juſtitia reſpondere.

Clementis VII. litteræ, quib. hujuſmodi exemptioni ad tempus derogatur.

§. 3. Quodque ſubinde, poſt iteratas confirmationes, hujuſmodi exemptionis, ſuſceptionis, & ſubjectionis, ab aliis Romanis Pontificibus eidem Monaſterio veſtro, ejuſque Perſonis, membris, & Bonis elargitas, recol. mem. Prædeceſſor pariter noſter Clemens Papa VII., qui alias ad collapſam Regularis obſervantiæ Diſciplinam in eodem Monaſterio veſtro redintegrandam, illud, & illius Moniales, cum earum juribus, bonis, & pertinentiis univerſis, gubernio & regimini bo: me: tunc in humanis agentis Marini Tituli S. Vitalis S. R. E. Presbyteri Cardinalis, & Patriarchalis Aquilejenſis Eccleſiæ Præſulis, quamdiu Eccleſiæ hujuſmodi præeſſet, per ſpeciales ſua in forma Brevis Litteras ſuppoſuerat, & ſubjecerat; poſtmodum, ad ſupplicationem tunc exiſtentium dicti Monaſterii Abbatiſſæ & Monialium, attento quod plures Romani Pontifices dictum Monaſterium, & illius Perſonas, Terras, & Bona, ab omni Juriſdictione pro tempore exiſtentis Patriarchæ Aquilejenſis, ejuſque Vicariorum & Officialium, exempta ac libera, ut præfertur, ſub ſua, ac dictæ Sedis Apoſtolicæ protectione perpetuo manere ipſique Sedi Apoſtolicæ immediate ſubeſſe voluerant; & ipſæ Abbatiſſa & Conventus in poſſeſſione, ſeu quaſi, exemptionis hujuſmodi, a quadringentis annis, vel circa, & tanto tempore, cujus initii hominum memoria non erant, jam tunc exiſtebant; aliiſque de cauſis tunc latius expreſſis; ac etiam conſideratione claræ mem: tunc in humanis agentis Ferdinandi Hungariæ & Bohemiæ Regis, & Comitis Goritiæ, ſub cujus temporali dominio Monaſterium prædictum exiſtebat per alias poſteriores in ſimili forma Brevis litteras datas apud S. Petrum die 26. Novembris 1530. Pontificatus ſui anno VIII. præfatas ſuas anteriores litteras, & inde ſequuta quæcumque, revocando, caſſando, & annullando, ac pro nullis & infectis habendo, ac priſtinas exemptionem, ſuſceptionem, & ſubjectionem prædictas in ſuo robore ſubſiſtere, ac Monaſterio, Abbatiſſæ & Conventui, illorumque rebus, & bonis prædictis ſuffragari decernendo; nec non hujuſmodi exemptionis, & ſuſceptionis, ac ſubjectionis litteras, & Monaſterium prædictum, in priſtinum, & eum, in quo ante priorum litterarum hujuſmodi editionem erant, ſtatum reſtituendo, reponendo, & plenarie reintegrando; ac veterem renovando conſuetudinem, qua alii Romani Pontifices in more habuerunt alias Perſonas in Dignitate Eccleſiaſtica conſtitutas, ſecluſo Patriarcha Aquilejenſi, in Viſitatores, Correctores, & Reformatores Monaſterii prædicti, tamquam ſibi & Apoſtolicæ Sedi immediate ſubjecti, conſtituere, & deputare; earumdem Litterarum tenore, Abbati Monaſterii S. Georgii Majoris Venetiarum dicti Ordinis S. Benedicti tunc & pro tempore exiſtenti, donec per ipſum Clementem, ſeu Succeſſores ſuos, aliud ordinatum foret, commiſerit & mandaverit, ut ipſe, ejuſque Succeſſores Abbates, Monaſt. ipſum in capite, & in membris, in ſpiritualibus & temporalibus viſitarent; & prout opus eſſe perſpicerent, ad debitam Regularis Diſcipl. obſervantiam reducerent, & reformarent.

ab eodem Pont. revocantur.

Ac in priſtinum ſtatum reſtitutis omnibus privileg. Iuriſdictio, correctio, & viſitat. Abbati Mon. S. Georgii Mejoris Venet. demand.

Pacifica & ad hæc uſque tempora continuata privil. poſſeſſio.

§. 4. Ex quo tempore, ſicut eadem expoſitio veſtra ſubjungebat, tam Monaſterium ipſum, ejuſque Abbatiſſa, & Moniales pro tempora exiſtentes, quam etiam earum bona, ac res, & Perſonæ ipſum ſubjectæ Indultis & Privilegiis ſibi conceſſis uſque in præſentem diem pacifice fruit non deſtiterunt, ſub protectione Sedis Apoſtolicæ, ac Romanorum Pontificum, etiam pro tempore exiſteutium, inter quos recol. mem. Prædeceſſor quoque noſter S. Pius Papa V. Datis Apoſtolicis Litteris apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ MDLXVI. Idibus Aprilis, Pontific. ſui anno primo, in ampliſſima confirmatione omnium Privilegiorum & Indultorum eidem Monaſterio, Abbatiſſæ, & Monialibus per Prædeceſſores Pontifices, & Sedem Apoſtolicam eatenus conceſſorum, comprehenſa quoque voluit, ac ſpecifice exprimenda duxit, decretum, & declarationem jam inde ab anno 1503. per bo: mem: Angelum Leoninum, dum viveret, Epiſcopum Tyburtinum, Legatum Apoſtolicum cum poteſtate Legati a Latere olim in iſtis partibus degentem facta, per quæ, inter alia, omnia & ſingula Beneficia Eccl. cum cura, & ſine cura, in præfatis ejuſdem Mon. Privilegiis contenta, & deſcripta, ad vos & Conventum veſtrum, veſtramque Nationem, proviſionem, & omnimodam diſpoſitionem ſpectare & pertinere, ac de menſa veſtra eſſe, & fore, voſque, ſtantibus præmiſſis, de hujuſmodi Beneficiis ad veſtrum nutum & voluntatem diſponere potuiſſe, & in antea poſſe, ideoque collationes, proviſiones, & alias diſpoſitiones de iiſdem Beneficiis per vos factas, omniaque & ſingula inde ſequuta, pro canonice & legitime factis cenſeri debere; nec non eorumdem Beneficiorum Cappellanos, & Beneficiatos, iiſdem Privilegiis, gratiis, & favoribus, ad inſtar præfati Monaſterii veſtri pariformiter uti, frui, & gaudere poſſe, & debere, decreverat, & declaraverat; prout Nobis expoſitum fuit in indicatis ipſius Pii Prædeceſſoris Litteris latius contineri.

ANNO 1756.

Iterum confirm. a S. Pio V.

Una cum Decreto an. 1503. Legati a latere liberam Beneficior. diſpoſit. Monaſt. & Monialibus adjud. c.

Mon. rerum, ac perſonar. cura & gubern. hactenus demendata Perſon. in Dignit. Eccl. conſtitutæ.

§. 5. Ipſius autem Monaſterii Veſtri, ac illius perſonarum, & rerum, nec non Eccleſiarum, Locorum Piorum, aliorumque membrorum ab eo dependentium, a Diœceſani, & cujuſcumque alterius Ordinarii juriſdictione, & ſuperioritate, ita ut præfertur, exemptorum, ac Sedi Apoſtolicæ immediate ſubjectorum, regimen, & gubernium, per diverſas perſonas Eccleſiaſticas ac pro tempore exiſtentibus Romanis Pontificibus ſucceſſive delegatas geri & adminiſtrari conſuevit; eumque in finem, hujuſmodi perſonis delegatis, ſive per Litteras Apoſtolicas, ſive per organum Congregationis Venerabilium Fratrum Noſtrorum S. R. E. Cardinalium negotiis & conſultationibus Epiſcoporum, & Regularium præpoſitorum, ampliſſimæ facultates conceſſæ dignoſcuntur; videlicet tam Monaſterium ipſum, quam aliud quodvis Monaſterium, Eccleſiam, Hoſpitale, Confraternitatem, Locum Pium, Terram, Caſtrum, & aliud quodcumque membrum eidem Monaſterio ſubjectum, Abbatiſſas, Moniales, & aliam quamvis Perſonam in eis degentem, cujuſcumque ſtatus, gradus, & conditionis, tam in capite, quam in membris, viſitandi, corrigendi, & reformandi, abuſus tollendi, ac diſciplinam & obſervantiam regularem reſtituendi; nec non Rectores, Cappellanos, & Confeſſores, tam ordinarios, quam extraordinarios, pro ejuſdem Monaſterii, & Terrarum, Caſtrorum, Villarum, & Locorum illi ſubjectorum ſervitio, deputandi & conſtituendi, Puellas ad habitum, & ad Profeſſionem admittendi, illaſque ad hujuſmodi effectum examinandi, & approbandi, præterea quaſcumque Perſonas eidem Monaſterio ſubjectas, exceſſus ſeu delicti alicujus reas & culpabiles, repertas, certa ſervata methodo, corrigendi, puniendi, & caſtigandi, ac omnes & ſingulas tam civiles, quam criminales, & mixtas cauſas, ad ejuſdem Monaſterii forum & juriſdictionem ſpectantes, prout juris fuerit, illiuſque ordine ſervato, cognoſcendi, decidendi, & terminandi, aliaque omnia & ſingula ad Officium Vicarii, Viſitatoris, & Reformatoris ſpectantia & pertinentia, faciendi, & contra contumaces & inobedientes, illorumque conſultores, & fautores, ad cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaque neceſſaria & opportuna juris & facti remedia procedendi; ſicuti in nonnullis hujuſmodi deputationum Litteris latius accepimus contineri; ac etiam Dilectus Filius modernus noſter, & Sedis Apoſtolicæ Delegatus, ad ipſius Monaſterii veſtri Regimen, ejuſque juriſdictionis adminiſtrationem iſtic conſtitutus, hujuſmodi facultates hactenus circa præmiſſa obtinuiſſe, exercuiſſe dignoſcitur.

Ampliſſimæ hujuſmodi Delegato Apoſtol. tributæ facultates.

§. 6.